

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2765/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „ГРАДСКА ТОПЛАНА“ из Зрењанина, коју заступа Смиљана Цвикић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 370/18 од 26.02.2020. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 370/18 од 26.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 370/18 од 26.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1105/17 од 04.04.2018. године, ставом првим изреке, укинута је решење Јавног извршитеља Миодрага Драгићевића И.ИВК-90/17 од 30.03.2017. године у делу у ком је тужена обавезана да исплати тужиоцу износ од 9.904,55 динара са законском затезном каматом почев од 21.02.2017. године до исплате, као и да накнади трошкове извршног поступка у износу од 4.824,00 динара и накнаду за успешно спровођење извршног поступка у износу од 1.800,00 динара, а тужбени захтев је одбијен у целости.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 370/18 од 26.02.2020. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и првостепена пресуда је преиначена тако што је одржано на снази решење Јавног извршитеља И.ИВК-90/17 од 30.03.2017. године у делу у ком је тужена обавезана да исплати тужиоцу износ од 9.904,55 динара са законском затезном каматом почев од 21.02.2017. године до исплате, као и да накнади трошкове извршног поступка у износу од 4.824,00 динара и накнаду за успешно спровођење извршног поступка у износу од 1.800,00 динара, и у том делу тужбени захтев је усвојен а захтев тужене за досуду парничних трошкова је одбијен. Ставом другим изреке обавезана је тужена да на име трошкова првостепеног поступка тужиоцу исплати 22.350,00 динара. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да на име трошкова другостепеног поступка тужиоцу исплати 15.800,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за досуду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата тужиоцу као енергетском субјекту накнаде по основу индиректног загревања просторија стана тужене који је искључен са централног грејања, а побијаном правноснажном одлуком одлучено је усвајањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права или уједначавањем судске праксе. Разлози на којима је заснована одлука другостеног суда о основаности тужбеног захтева у складу су са тумачењем материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, а другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док ставом 3. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.02.2017. године, а вредност предмета спора опредељена је износом 15.808,55 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. у вези става 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужене недозвољена.

Иако је другостепеном одлуком преиначена првостепена одлука, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у посебној глави ЗПП који регулише поступак у спору мале вредности прописано је да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило (члан 479. ЗПП) искључује примену општих правила, то у овом случају ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић